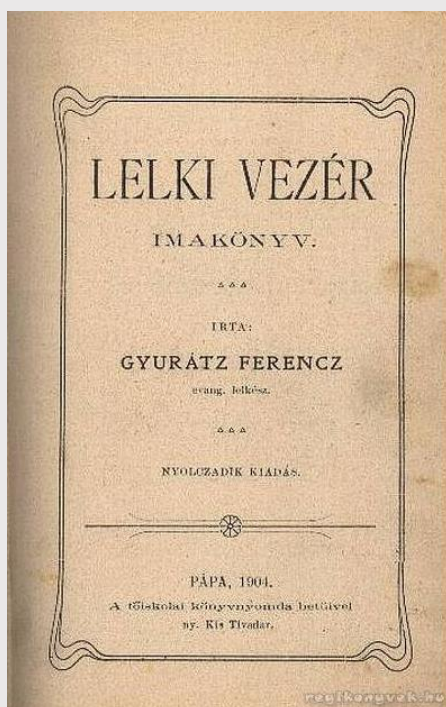

GYURÁTZ FERENCZ

LELKI VEZÉR

IMAKÖNYV

243-246. oldal

Ima veszedelmes járvány idején!

Életnek és halálnak Ura, nagy Isten! Te benned bíztak a mi atyáink, Te vagy a mi reménységünknek kösziklája. Hozzád térünk gyöngeségünk érzetében, mikor a veszedelem, mint fenyegető áradat terjed közöttünk. Nálad keresünk oltalmat, ki magad mondád: Én vagyok az Úr, a Te orvosod. Kezedben van a hatalom, Te intézed sorsunkat, neked engedelmeskedik az élet és halál. Akaratoddal virradtak reánk a gyász sötét napjai. Parancsodra indul el s forgatja fegyverét az öldöklő angyal, hogy taroljon a családi kertekben s gazdagítsa a temetőt. Látod Uram a Te néped nyomorúságát, hallod a siralmat, midőn a rettegett nyavalyának halálos lehelete elhervasztja a szülő kebléről a zsenge életbimbót s kidönti a gyermek mellől a hű gyámolt. Fájdalommal halljuk a szaporodó özvegyek és árvák ajakáról felhangzani a panaszt: leesett a mi fejünk koronája, nagy keserőséggel látogatott meg a Mindenható minket. Uram, saját erőnk gyöngye a reánk tört vész ellen; Te vagy menedékünk. Színed előtt leborulva teszünk vallomást gyarlóságunkról, elismerjük, hogy e csapás a mi bűneinknek büntetése. Hütlének voltunk szolgálatodban míg jól folytak napjaink. Nem hallgattunk intő szódra, megszegettük a szeretet törvényét és gonoszul visszaéltünk hosszútűrésseddel. A Te búsulásodnak hirdetője az ostor, amely alatt gyászba öltözünk. De óh mennyei Atyánk Te örök jószág vagy; e hitben könyörgünk, ne büntess mindet érdemünk szerint. Bocsásd meg bűneinket s fordítsd el rólunk sújtoló vessződet. Ki szent igédben azzal bíztatsz, hogy nem akard a bűnösnek halálát, hanem, hogy megtérjen és éljen: jöjj, vess határt a vészes járványnak, szüntesd meg az aggodalmat s a keserőséggel való sírást. Indíts a meglátogatás által mindnyájunkat megtérésre. Tartson vissza a büntől, őrizzen meg az igazság ösvényén az a tudat, hogy a halál nyomunkban jár s előbb, avagy utóbb számadásra szólít bírói székedhez. Éleszd reményünket atyai irgalmadba, ne engedd, hogy meglankadjon a veszedelemnapjaink a munkás szeretet s a részvét a szerencsétlenek iránt. Fogadd oltalmadba azokat, kiknek családjától már áldozatot követelt az enyészet. Vigasztald meg a hit által a búsongó özvegyeket, árvákat. Gyógyítsd meg a betegség bilincseiben szenvedőket, üdvözítsd az elhunytakat. Oltalmadba ajánljuk magunkat s minden embertársainkat. Te vagy az Úr; cselekedjél úgy, amint néked tetszik. Ha Te velünk vagy, nem félünk még a halál árnyékának völgyében sem, mert a Te vessződ és botod megvigasztalnak bennünket. Hallgasd meg buzgó imánkat jó Isten. Kegyelmed legyen a ni pajzsunk az életben és halálban, szent Fiad az Úr Jézus által. Ámen!